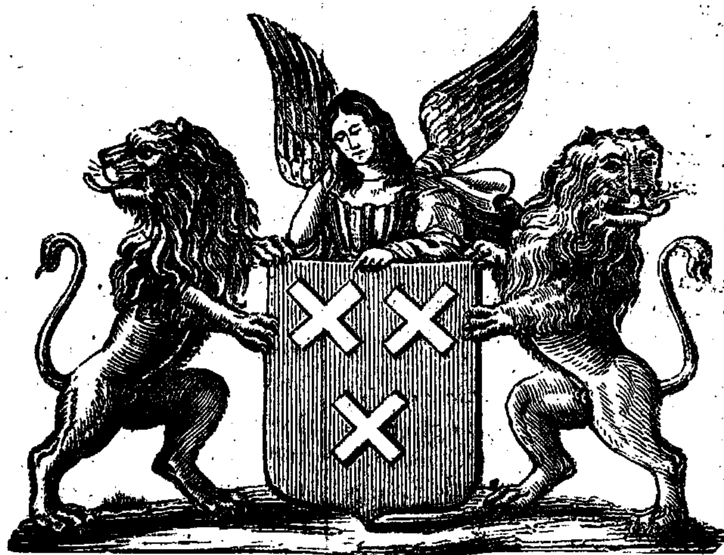
N°. 9. 1845.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Dingsdag 21 Januarij.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, gelet op het besluit van Z. E. den Heere Gouverneur der provincie *Noord-Braband*, van den 14. December 1830, A. n°. 23, Afdeeling van Policie (Provinciaal blad n°. 187), daarbij aanbevelende de naleving van vroeger gegeven voorschriften, nopens het *Redden van Drenkelingen*, met last, om die in den aanvang van ieder jaar behoorlijk te Publiceren;

Gelet op de Publicatie van den Heer Gouverneur, van den 26. Mei 1820, (Provinciaal blad n°. 46), daarbij mededeelende eene Bekendmaking van Bestuurders tot Redding van Drenkelingen, in het jaar 1767 te *Amsterdam* opgerigt, en aan welke bij het besluit, vervat in het Provinciaal blad n°. 46 van 1823, nader is herinnerd.

Brengen gedachte bekendmaking van Bestuurders dier Maatschappij, van den 13. October 1796, bij deze bij herhaling ter kennisse der Ingezetenen, en voor zoo veel noodig nog tevens van de Genees- en Heelkundigen binnen deze Stad, waartoe de inhoud hier verder volgt, met aanmaning, om de voorschriften daarin vervat, in voorkomende gevallen, behoorlijk in acht te nemen en die tevens te doen observeren:

»De Bestuurders der Maatschappij tot Redding van Drenkelingen, in het jaar 1767 te Amsterdam opgerigt, steeds bedoelende hunne menschlievende oogmerken aan alle Ingezetenen van Nederland, zoo algemeen als mogelijk bekend te maken, hebben goedgevonden daarvan door deze, bij vernieuwing eene korte doch zakelijke schets op te geven; terwijl zij vooraf, aan elk wie hij ook zij, verzekeren, dat de Lands- en Stedelijke Wetten allezins toelaten, niet alleen de *Drenkelingen* terstond uit het water te halen, maar ook aan dezelven, schoon zij reeds van het leven beroofd schijnen, de behoorlijke middelen ter herstelling te beproeven; eischende alleenlijk, dat men van het gebeurde aan den Geregte kennis geve.

1°. »Een ieder die met goede bewijzen kan aantoonen, een' mensch, het zij Kind of Volwassenen, zonder eenig teeken van leven uit het water opgehaald, door het weder opwekken van dat leven en verdere goede behandeling, tot zich zelven gebragt te hebben, zal eene *Premie* genieten, bestaande ter zijner keuze, in *Zes Gouden Dukaten*, of in eene *Gouden Medaille*, op welke zijn naam gesteld worde; of wel in eene *Zilveren Medaille* nevens een *Kistje*, be-attende het voornaamste ter redding noodig, gelijk hetzelve beschreven en afgebeeld is, in het 8ste stukje der *Gedenkschriften* dezer *Maatschappij*.

2°. »Maar dewijl het meermaal gebeurt, dat er verscheiden personen tot behoudenis eens *Drenkelings* medewerken, zoo zal alsdan de *Premie* onder hen, volgens de schikking der *Bestierderen*, naar billijkheid verdeeld worden.

3°. »Om tot het ontvangen der *Premie* geregtigd te zijn, wordt eene getrouwe beschrijving van het geval, door den Redder onderteekend, en eene schriftelijke verklaring vereischt, van twee personen, van onbesproken naam en faam, die bij het geval van den beginne af tegenwoordig geweest zijn, en in het trekken der *Premie* geen belang hebben; moetende deze verklaring ten huize van de Erven P. MEIJER en G. WARNARS, Boekhandelaars op den Dam te Amsterdam, gebragt of gezonden, of wel op de gewone vergadering der *Maatschappij* ingeleverd worden; doch, indien zulk eene beschrijving en verklaring niet binnen den tijd van zes maanden aan de *Maatschappij* ingeleverd wordt, zal voor zulk eene redding geene *Premie* gegeven worden.

4°. »Bijaldien er eenige onkosten in eene Herberg of ander Huis gemaakt mogten zijn, worden dezelven genoegzaam overal, volgens 's Lands en Stedelijke Publicatie, voor onvermogenden voldaan, het zij de verdronkene al of niet gered is; indien men slechts behoorlijk kan bewijzen, dat die onkosten wezenlijk alleen ten nutte van den *Drenkeling* gemaakt zijn.

5°. »Op gelijke wijze kan een *Genees-* of *Heelmeester* voor zijn' tijd en zorg, ter herstelling van een' behoeftigen Drenkeling aangewend, des begeerende, beloning erlangen, hetzij de persoon, omtrent welken hij zijne moeite heeft aangewend, in 't leven behouden is of niet.

6°. »De eenvoudigste en meestbeproefde middelen, die ter herstelling van *Drenkelingen* door de ondervinding worden aangeprezen, bestaan voornamelijk in de volgende:

a.) »Men zorge, indien het mogelijk is, den *Drenkeling* terstond in een naastbijgelegen huis te brengen, waartoe Herbergiers en Tappers verpligt zijn hunne huizen te laten gebruiken, en terstond om een Wijkmeester te zenden, opdat alle ongeregeldheden door denzelven geweerd, en de redding, door te veel omstanders, niet belemmerd noch verhinderd worde; en bij deze overbrenging, moet men het ligchaam voorzigtiglijk doen dragen, het hoofd vooral doen ophouden, en alle beknellingen aan den hals terstond los maken; in allen gevalle dient de bijstand van een naast bijwonend Doctor of Chirurgijn verzocht te worden;

b.) »De *Drenkeling* behoort vervolgens ten spoedigste van de natte kleederen ontdaan, het ligchaam droog afgeveegd, en, na aantrekking van drooge en gewarmde onderkleederen, of naakt, in een wollen deken gewonden, op een rustbedde, tafel, bank, kist of stoelen, indien het een bejaarde is, of zoo het een kind is, op den schoot van een' der omstanders, in een zoo veel mogelijk ruim vertrek, voor een matig wel brandend en niet rookend vuur geplaatst worden. In vriezend weêr, zorge men echter den *Drenkeling* niet te schielijk nabij het vuur te brengen;

c.) »In den zomer kan men den *Drenkeling* bij eene matige warmte op het veld, en bij zeer heet weêr in de schaduwe behandelen;

d.) »Men onderzoeke of de mond, neus en keel ook met modder bezet zijn, in welk geval men deze deelen behoort schoon te maken, om daarna door middel eener afgepunte messenscheede in den mond, of beter in een der neusgaten gebragt, onder toehouding der andere openingen, lucht in de longen te blazen en de ademhaling te bevorderen;

e.) »Men stelle terstond gematigde wrijvingen in het werk, het zij met droge of [illegible] *Ammoniac-zout* vermengd) heetgemaakte warme wollen doeken; moetende deze wrijvingen aanhoudend, over het geheele ligchaam, maar vooral aan borst en buik, rug en hals, en langs de binnenzijden van armen, dijen en beenen geschieden; terwijl men de verwekte warmte door warme doeken, in de gewrichten van den oksel, liezen en knieën aangelegd, kan onderhouden;

f.) »Inmiddels blaze men, bij verpoozing, tabaksrook in het fondament, hetzij door eene gewone pijp, met eene op den kop aangevoegde afgepunte messenscheede, of door eene pijp of messenscheede alleen, of wel door eene daartoe vervaardigde tabaks-klisteer-pijp; nadat men alvorens den endeldarm, indien deze met drekstof gevuld mogt zijn, met den vinger, een lepelsteel of spatel, behoorlijk en voorzigtig geledigd, of wel daartoe een klisteer van water, olie en zout, of van een aftreksel van tabak gezet hebbe;

g.) »De warmte in het ligchaam des *Drenkelings* weder opgewekt en de polsslag hersteld zijnde, en niet eerder, kan men eene aderlating in het werk stellen, welke niet op eenmaal ruim behoort te zijn, maar liever indien het noodig is weder herhaald dient te worden; de verschijnselen, die de aderlating noodzakelijk maken, zijn groote volbloedigheid en opzetting der vaten van het hoofd, slaapzucht of benaauwdheid;

h.) »Wanneer men eenige beweging in de keel of bewijs van slikking bespeurt, doch niet eerder, kan men ook een weinig brandewijn of jenever in den mond gieten, zoo ook bij eenig bewijs van ademhaling, de vlugge geest van *Ammoniac-zout* of eenig ander prikkelend middel, onder den neus gehouden worden, of wel eenige droppels van dezelve in eenen pijpenkop of messenscheede gedaan, door de neusgaten ingeblazen, of met eene schrijfveder door den mond in de keel gebragt worden, tot prikkeling. Zoo de lijder alsdan eenig vocht na zich neemt, zoo kan men hem alle *tien* minuten één lepel vol toedienen van een mengsel, bestaande uit *zes* of *acht* greinen Braakwijnsteen (*Tartarus emeticus*), in een klein bierglas vol schoon water opgelost, en zoodra walging volgt, een aftreksel van Roomsche Camille-bloemen, bij herhaling tot dat hij braakt;

i.) »Men moet met het aanwenden dezer middelen niet te schielijk ophouden, alzoo men voorbeelden heeft, dat het bewijs van leven somwijlen niet dan in drie uren tijds bespeurd werd;

k.) »Wanneer alle moeite tot hier toe vruchteloos zijn mogt, plaatse men den Drenkeling in een gewarmd bed, koestere denzelven met de natuurlijke warmte van een naakt bijliggend persoon, of eenige warme doch niet zeer heet gevulde waterkannen in wollen lappen gewonden, of iets dergelijks; wel zorg dragende, dat men, door te veel deksel, de neus en mond niet bedekke; vooraf echter, zoo eene lating gedaan ware, zij men bedacht, om het laatgat wel te bezorgen;

l.) »Verdere redmiddelen, meestal op dieren en in enkele gevallen op menschen beproefd, en aan kundige en ervaren redders niet onbekend, heeft de Maatschappij niet raadzaam geoordeeld bij deze bekendmaking te voegen, opdat dezelve, in onbedrevene handen, niet tot nadeel van ongelukkige *Drenkelingen* zouden strekken.

»Voor het overige verzoeken de *Bestuurders dezer Maatschappij*, dat indien iemand eenen *Drenkeling* gered hebbende, mogt goedvinden geene premie te vorderen, zij echter van al het voorgevallene tot de redding betrekkelijk, mogen onderrigt worden, om daarvan gebruik in hunne *Gedenkschriften* te maken.

»Insgelijks wordt een ieder, die eenen Verstikte, Verhangene, of anderzins schijnbaren doode, bij het leven gebragt heeft, verzocht, hun daarvan een omstandig berigt mede te deelen, ten einde men, door herhaalde proeven, meer en meer de beste middelen ter behoudenis van ongelukkigen moge ontdekken en in het werk te stellen, tot redding van welke, het brengen in de open lucht en besprengen met koud water, benevens de bovengemelde wrijving ter verwarming, en het inblazen van lucht, azijn of vluggen *Ammoniac-geest* tot prikkeling, voordeelige middelen bevonden zijn.

»Tot welk alles het GODE behage zijnen Zegen te verleenen.

AMSTERDAM, *den* 13. *October* 1796."

Met herinnering voorts aan de circulaire van Z. E. den Heere Gouverneur dezer Provincie van den 24. December 1829, A. n°. 16, Afdeeling van Policie (Provinciaal blad n°. 162), waarbij wordt aanbevolen, om toch in geen geval iets te verzuimen van hetgeen de terugroeping in het leven van Drenkelingen zoude kunnen bevorderen, en om mitsdien ook het *gevoelen tegen te gaan*, dat men geene Drenkelingen uit het water mag halen, maar dezelve met de beenen in het water moet laten liggen, ten zij de Plaatselijke Autoriteit of de Policie-Beambten daarbij tegenwoordig zijn en daartoe bevel geven; alsmede *te keer te gaan*, de op dat verkeerde gevoelen ook soms gegronde weigering bij de bewoners van nabij gelegen huizen, om Drenkelingen, welke uit het water gehaald zijn, in hunne woningen te ontvangen, en waardoor maar al te dikwijls is te weeg gebragt, dat de ongelukkigen, die anders door het tijdig aanwenden van doelmatige middelen nog zouden zijn te redden geweest, dan eenen gewissen dood ten prooi wierden gelaten.

Wordende een iegelijk in voorkomende omstandigheden uitgenoodigd, daarop almede te attenderen.

BREDA, den 13. Januarij 1845.

DE ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHÄUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18den Januarij.

De discussiën in de kamer der pairs over het adres van antwoord zijn den 16den en 17den voortgezet, toen men tot aan de negende paragraaf gevorderd was. Het belangrijkste in deze beide zittingen voorgevallen is de rede geweest door den hertog *van Broglie* uitgesproken. Deze, die, als gewezen minister, een grooten invloed op de kamer uitoefent, heeft met nadruk het bewind in zijne handelingen opzigtelijk Marocco verdedigd. Ten aanzien der aan het bestuur gedane verwijten, dat het geene voordeelen genoeg van de door de fransche magt behaalde overwinningen getrokken heeft, heeft de heer *de Broglie* onder anderen beweerd, dat Frankrijk het gevaar moet vermijden, waaraan sedert eene eeuw de engelsche Oost-Indische kompagnie bloot staat, om haars ondanks van de eene overwinning naar de andere te worden voortgesleept, en daardoor van tijd tot tijd eenen algemeenen ondergang te naderen, zonder hare vaart te kunnen stuiten. Wilde men eenen verdelgenden oorlog met Marocco, wilde men 100,000 man op de Afrikaansche kusten, en 100,000 man elders, wilde men 100 of 120 millioenen voor Afrika opofferen, dan ja, was het traktaat niet voordeelig genoeg. Met de uiterste behoedzaamheid en niet dan nadat alle minnelijke schikkingen afgesprongen waren, had men den oorlog aan Marocco verklaard. Na met zoo veel behoedzaamheid oorlog te hebben gevoerd, kon men ook voor den vrede niet roekeloos handelen. Het gouvernement had niet naar zijne kracht, naar zijn volstrekt regt, maar naar de wezentlijke algemeene belangen gehandeld; en dat was geen zwakheid, maar wezentlijke kracht; 't was ook geen toegevendheid jegens Engeland, om het verbond met dat land te onderhouden, gelijk de oppositie beweerde. De heer *de Broglie* moest in de eerste plaats opmerken dat er geen verbond tusschen natien mogelijk is, dan voor zoo ver zij eenen gemeenschappelijken vijand en een gemeen doel hebben, gelijk tusschen Frankrijk en Engeland tijdens de expeditie tegen Antwerpen in 1832 bestond. Iets zoodanigs bestond tegenwoordig niet, doch er waren twee wijzen om met andere mogendheden in vrede te zijn; men kon vriendschappelijk en vertrouwelijk, doch ook koel en wantrouwend zijn. Het laatste kon onder anderen tusschen Frankrijk en Rusland bestaan, bij den grooten afstand die de beide landen van elkander scheidt. Met Engeland was het een geheel ander geval. Hier zijn twee groote natien, aan het hoofd der Europesche beschaving, met vrije beraadslagingen en eene vrije drukpers, nabij elkander grenzende en elkander overal ontmoetende; tusschen deze is geene verkoeling, geen misverstand mogelijk. Bij een oorlog met Marocco had Engeland het grootste belang; men moest dit wel in aanmerking nemen, zelfs kon het bewind er eenige opofferingen voor doen; de vraag was slechts of de regering ook te veel gedaan heeft, en dit moest de spreker ontkennend beantwoorden. De tegen het bewind gerigte beschuldiging was van allen grond ontbloot. Frankrijk had zelf de voorwaarden geregeld, waarop het den vrede met Marocco wilde; het had die wijs van oorlogsvoering gekozen, welke den Engelschman het meest moest hinderen, en zich dus niet ondergeschikt gedragen, noch om iemand, ook Engeland niet, te believen.

Deze rede heeft grooten indruk op de kamer gemaakt en met die door den heer *Guizot* den vorigen dag gehouden de kracht der oppositie in de kamer der pairs gebroken, zoodat het adres aldaar nu wel verder zonder grooten tegenstand zal afgehandeld en vermoedelijk met eene vrij groote meerderheid zal aangenomen worden.

In de zitting van gisteren hebben nog voornamelijk de hertog *d'Harcourt* en de heer *de Boissy* over het regt van onderzoek gesproken; hunne aanmerkingen zijn door den heer *Guizot* beantwoord, terwijl de minister van marine, de baron *Mackau*, eenige inlichtingen gegeven heeft over de fransche handelsbetrekkingen op de westkust van Afrika. De baron *de Bussières* heeft nog over de voordeelen van de goede verstandhouding met Engeland uitgeweid. Op het voorstel van den hertog *d'Harcourt* werd een amendement ten voordeele van de Polen bij de 6de paragraaf gevoegd, luidende: Intusschen is de regtvaardigheid de zekerste waarborg van den vrede, en U. M. zal ongetwijfeld niet vergeten, dat onder de aloude met Frankrijk bevriende natiën er eene is wier bestaan plegtig bij de traktaten is erkend geworden." De 7de en 8ste paragrafen werden vervolgens aangenomen, en op de 9de een amendement van den baron *Bussières* voorgesteld, houdende dat de kamer met naauwgezetheid de ontwerpen van algemeen nut zou onderzoeken; waarna de verdere behandeling tot heden werd uitgesteld en vermoedelijk zal afloopen.

In de kamer der afgevaardigden is gisteren het volgende ontwerp van adres namens de commissie voorgelezen en bepaald, dat de beraadslagingen daarover op Maandag den 20sten een aanvang zullen nemen:

»SIRE!

»Toen onze zitting, weinige maanden geleden, ten einde liep, hadden verwikkelingen, die ernstig konden worden, uwe bezorgdheid opgewekt. Thans, te midden eener diepe kalmte onze werkzaamheid hervattende, verheugt het ons, met u ons geluk te kunnen wenschen met de schitterende overwinningen onzer wapenen en met de spoedige herstelling des vredes.

»Om onze Afrikaansche bezittingen tegen herhaalde aanrandingen te beveiligen, was de oorlog tegen den keizer van Marocco regtvaardig en noodzakelijk geworden. Op uwe stem, Sire, heeft onze land- en onze zeemagt, geleid door met de overwinning vertrouwde bevelhebbers, onderling in heldenmoed en geestdrift gewedijverd: zij hebben weder eenmaal getoond wat Frankrijk vermag. Onze kracht en ons overwigt, dubbel naar het licht gebragt, hebben ons in staat gesteld om den vrede voor te schrijven. En Algerië, waar dit jaar drie uwer zonen, ieder den ouderen broeder waardig, hebben gestreden, heeft door onze magt en onze gematigdheid zijne veiligheid zien bevestigen.

»Voorvallen, die in het eerste oogenblik van dien aard schenen, dat zij de goede betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland konden verstoren, hadden de beide landen levendig getroffen, en al de aandacht van uw bestuur tot zich getrokken. Het doet ons genoegen te vernemen, dat een wederkeerig gevoel van welwillendheid en billijkheid tusschen de beide Staten die gelukkige overeenstemming heeft bewaard, die te gelijk voor hunnen voorspoed en voor de rust der wereld van zoo veel belang is. Wij hopen, dat die wederzijdsche geest van regtvaardigheid en verzoening welhaast een' gelukkigen uitslag moge geven aan de onderhandelingen, die,

volgens den onderscheidene malen door de kamer uitgedrukten wensch, de strekking moeten hebben, om, terwijl zij de beteugeling van den slavenhandel verzekeren, onze schepen onder het uitsluitend toezigt der nationale vlag te plaatsen. De herhaalde blijken eener vriendschap, die gij op hoogen prijs stelt, en de wensch om die waardiglijk te beantwoorden, hebben Uwe Majesteit bewogen, om een bezoek bij de Koningin van Groot-Brittannie af te leggen. Frankrijk heeft met billijkheid hoogmoed en hulde gezien, die van alle zijden aan zijnen Koning is gebragt.

» Die schitterende en vrijwillige betuigingen van eerbied jegens den monarch en van hartelijke achting voor het Fransche volk, hebben nieuwe onderpanden opgeleverd voor den langen duur van dien algemeenen vrede, te midden van welken ons vaderland thans zijne kracht en zijne waardigheid naar buiten ten toon spreidt en inwendig de aanleiding vindt tot eenen gestadigen voorspoed en het ongestoord genot zijner grondwettige vrijheden.

» Uwe Majesteit bevestigt ons die zekerheid, door ons te doen kennen, dat de betrekkingen van haar bestuur met al de vreemde mogendheden voortdurend vredelievend en vriendschappelijk zijn. Die goede betrekkingen berusten op de getrouwe nakoming der verdragen. Frankrijk vergeet niet, dat dezen de hoop en de steun moeten zijn van eene grootmoedige natie, welker regten zij geheiligd hebben.

» Sire! Frankrijk is gelukkig en vrij: beschermd door wijze wetten, onder den waarborg der orde en der duurzaamheid, laat het eene vrije vlugt aan zijn genie en aan zijne nationale werkzaamheid. Overal brengt die werkzaamheid nuttigen vooruitgang voort, en de landbouw zelf, welks pogingen nog noodig hebben aangemoedigd en ondersteund te worden, blijft aan die vruchtbare mededinging niet vreemd. De toeneming van het openbaar crediet, de vermenigvuldiging der openbare inkomsten en de gemakkelijke heffing daarvan, doen ons, terwijl zij van het algemeen vertrouwen en van den aangroei van den volksrijkdom getuigen, het oogenblik als aanstaande beschouwen, waarop het finantieel evenwigt geheel hersteld zal zijn. In overeenstemming met Uwe Majesteit zullen wij voortgaan van naar dat doel te streven, door alle bezuinigingen te verwezentlijken, die met de wijsselijk berekende openbare behoeften overeen te brengen zijn. De wets-ontwerpen, welker indiening Uwe Majesteit ons aankondigt, zullen met zorg onderzocht, met welberadenheid overwogen worden.

» Sire, de hemel, die u gelukkig doet zijn in het geluk van uw land heeft u dit jaar genietingen en vertroostingen van eenen huisselijken aard willen schenken. Het aantal uwer kinderen is toegenomen, en het huwelijk van een uwer zonen is, terwijl het banden, die voor u reeds dierbaar waren, naauwer toehaalde, voor u eene bron van levendige voldoening geweest, aan welke Frankrijks medegevoel heeft beantwoord.

» De Voorzienigheid, Sire, heeft, terwijl zij u eene moeitevolle en grootsche taak oplegde en u aan harde beproevingen onderwierp, u den moed geschonken, om die te aanvaarden, de kracht die ze doet te boven komen. Uwe roeping is den uitverkorene van een groot volk waardig. Veertien jaren vol arbeid en inspanning hebben beide getuigd van uwe toewijding en van die van uw geslacht aan de dienst des vaderlands. Het dankbare vaderland vereenigt zijne toekomst met die van uw stamhuis. De eer van uwe regering is aan het geluk van Frankrijk verbonden, en als wij u van onze trouwe medewerking de verzekering doen, vervullen wij Frankrijks wensch en arbeiden wij aan de grootheid van dat land!"

Men ziet, dat in dit stuk slechts twee eenigzins van de troonrede afwijkende gezegden voorkomen, namelijk, dat wegens het regt van onderzoek en het voorbehoud ten aanzien van Polen. Op het eerste punt wordt echter niets meer gezegd, dan de heer *Guizot* in de kamer der pairs heeft goedgekeurd, en het laatste wordt dit jaar op eene bijzonder zwakke wijze aangeroerd, hebbende men daarbij zelfs vermeden, om Polen te noemen.

Na de voorlezing van het adres in de kamer heeft de heer *G. de Beaumont* de mededeeling van nog meer officiële stukken ter inlichting gevraagd, voornamelijk ook de instructiën aan den maarschalk *Bugeaud* gezonden, waarin de heer *Guizot* echter zwarigheid gevonden heeft.

Het *Journal des Débats* over het adres sprekende, hecht er in allen deele zijn zegel aan en hoopt dat het de goedkeuring zal verwerven van al wie de behoudende partij is toegedaan. De discussie – dus vervolgt het blad – de discussie van deze week in de kamer der pairs heeft reeds veel goed gedaan en genoeg licht verspreid om ons te kunnen doen zeggen, dat het gouvernement niets te vreezen heeft van vollediger en tot de zaak verder doordringende debatten. Wij vertrouwen, dat die, welke maandag zullen aanvangen, het werk voltooijen en de donkerheid, die de hartstogten en de kuiperij over den toestand gebragt hebben, geheel zal doen verdwijnen.

— De kamer der afgevaardigden heeft in hare bureaux het voorstel onderzocht om een jaargeld aan den heer *Villemain* toe te leggen; eenige leden der oppositie hebben zich daartegen verzet, doch in alle bureaux is de meerderheid er voor geweest. — De heer *Villemain* neemt steeds in beterschap toe.

— De *Moniteur* houdt een vergelijkenden staat van de opbrengst der belastingen gedurende de drie jongstverloopene jaren. De vermeerdering van **1844** op **1842** beloopt **36,607,000**, en op **1843**, **23,291,000** fr.

— De berigten uit Madrid tot den **11**den houden dat de aanhangige discussiën over de hervorming der constitutie en de bezoldiging der geestelijkheid in de beide kamers nog voortduurden.

— Ter beurze van gisteren (**17** *Januarij*) waren genoteerd: **5** pCt. **122,15**; **3** pCt. **85,20**; Spanje **5** pCt. **36³/₄**; **3** pCt. **37⁵/₈**; Rom. L. **105**.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 20sten Januarij.

Gisteren is alhier de verjaardag van onze geliefde en geëerbiedigde Koningin met het uitsteken der vaderlandsche vlag en eene luisterrijke parade gevierd geworden.

— In den namiddag van gisteren had hier een aankomend jongeling, zoon van den timmermansknecht *Jansen*, onfeilbaar het leven verloren, zoo niet de menschlievende bijstand van den koffijhuishouder *P. P. van Ham* aan de Ginnekensche poort, hem met eigen gevaar had gered. Roekeloos zich op het broze ijs van de vestinggracht wagende, was hij nagenoeg op het midden gekomen, toen hij eensklaps door hetzelve zonk, doch werd door gemelden *Van Ham*, die zich tot zekere hoogte in het water begaf, door middel van een toegeworpen touw, naar den kant gehaald en, schoon reeds bewusteloos, gered. Mogt dit voorbeeld toch tot waarschuwing strekken van zoo vele jonge lieden, die er een genoegen in scheppen, te wedijveren om zich aan gevaar op het zwakke ijs bloot te stellen.

— Uit een dubbeltal door de Algemeene Hervormde Synode aangeboden en op daartoe gedane voordragt van den Minister voor de zaken der Hervormde Eeredienst enz., heeft Zijne Majesteit, bij besluit van den 3den Januarij **1845**, n°. **57**, benoemd tot lid der Algemeene Hervormde Synodale Commissie, in plaats van jhr. *O. J. Quintus*, die als zoodanig met Julij aanstaande zal aftreden, den heer mr. *Georgius Hiddema Jongsma*, president van de arrondissements-regtbank en ouderling te Sneek.

— Uit de nominatien der Hervormde kerkbesturen, heeft Zijne Majesteit, bij besluit van den 9den Januarij **1845**, n°. **18**, gedaan de navolgende benoemingen, ter vervulling der vacaturen in de kerkelijke collegien, met **1** Januarij dezes jaars ontstaan:

Tot presidenten der provinciale kerkbesturen voor den jare **1845**, voor: Gelderland, de heer *R. Macalester Loup*, predikant te Bommel; Zuid-Holland, de heer *A. Verweij Bzn.*, predikant te Leiden; Noord-Holland de heer *A. H. ter Hoeven*, predikant te Amsterdam; Zeeland, de heer *C. de Visser*, predikant te Tholen; Utrecht, de heer *L. Merens*, predikant te Utrecht; Vriesland, de heer *B. Nieuwold*, predikant te Leeuwarden; Overijssel, de heer *N. S. Hoek*, predikant te Kampen; Groningen, de heer *T. F. Uilkens*, predikant te Loppersum; Noord-Braband, de heer *C. W. Pape*, predikant te Heusden; Drenthe, de heer *H. van Heijningen*, predikant te Meppel; Limburg, de heer *W. F. C. van Laak*, predikant te Maastricht.

Tot secretaris van het provinciaal kerkbestuur van Drenthe, de heer *H. Doorenbos*, predikant te Hijkersmilde.

— De provinciale Staten van Vriesland hebben in hunne buitengewone vergadering van den **16**den dezer tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in plaats van wijlen mr. *T. S. Tromp*, verkozen den heer mr. *G. Hiddema Jongsma*, president van de arrondissements-regtbank te Sneek. In dezelfde vergadering is eene lijst van candidaten opgemaakt ter vervulling van de vacature bij het provinciaal geregtshof van Vriesland, ontstaan door het overlijden van den heer *Tromp*, en zijn daarop geplaatst de heeren mrs. *N. Fockema*, president der arrondissements-regtbank te Leeuwarden, *W. W. Buma*, regter plaatsvervanger te Leeuwarden, en *B. Albarda*, advocaat te Leeuwarden.

— Het *Journal de la Haye* zegt, in deszelfs nommer van gisteren, uit goede bronnen te vernemen, dat alle berigten, welke verspreid zijn nopens den gezondheidstoestand van den Keizer van Rusland, volstrekt onwaar zijn. Die Monarch is zelfs niet ongesteld geweest.

— Uit 's Bosch schrijft men van den **17**. Januarij: » Naar men verneemt, zoude in onze omstreken weder een moord ge-

pleegd zijn, op een jeugdig meisje, in de gemeente Nistelrode, 't welk voor haren vader de gelden was wezen halen van een geleverd koebeest, ten bedrage van *f* 90. Eenige oogenblikken te voren had zij aan twee haar ontmoetende Marechaussées medegedeeld, dat zij angstig was om langs den weg alleen te gaan! waarop deze haar zeiden, dat zij maar langzaam vooruit zoude gaan, en zij onverwijld haar zouden volgen, terwijl zij in de naburige woning bij een' kastelein moesten zijn. Deze keerden spoedig terug; en op den weg, dien het ongelukkige meisje konde of moest zijn gegaan, haar niet ziende, baarde zulks verwondering en maakte hunne opmerkzaamheid gaande. Na eenige oogenblikken zoekens, vonden zij haar vermoord in eene sloot liggen, en op den kant van den wal een mes. Dadelijk keerden zij naar de herberg terug, en vroegen aan de vrouw des huizes of zij dit mes kende? zij antwoordde bevestigende, en verklaarde het het hare te zijn. Eenige oogenblikken later kwam de man te huis, en op hem presumptie makende, door de ontkenning dat het mes niet tot een der zijne behoorde, werd hij gevisiteerd, en in de laarzen, welke hij aanhad, de *f* 90 gevonden."

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van ll. Zaturdag waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 64¹¹/₁₆; 5 pCt. 99¹⁵/₁₆; 3 pCt. 79¹/₄; Amort.-Syndicaat 4½ pCt. 100¹/₁₆; 3½ pCt. 92⁷/₈; 4 pCt. W. S. 99; Arnh. Spoorw. 104³/₄; Rusland 108³/₈; Certif. 1831-33 100³/₄ 4 pCt bij *Hope* 93; Id. bij *Stiegl.* 91³/₄; Certif. van Assign. 6 pCt. 77; Spanje 5 pCt. 24⁹/₁₆; 3 pCt. te Lond. 39¹/₁₆; Passive 7; Uitgest. 8⁹/₁₆; Coupon 26⁵/₄; Oostenr. Metall. 111³/₁₆; Napels 5 pCt. 97½ Portug. te Lond. 2½ pCt. 60¹/₁₆; Braz. 89⁵/₈; Mexico 33¹⁵/₁₆; Amerika Bankact. 6³/₄.

*** Heden verloste zeer voorspoedig van een' welgeschapen *ZOON*, P. J. TER VEER, geliefde Echtgenoot van

P. ROSCAM ABBING,
Predikant.

GINNEKEN,
den 19. Januarij 1845.

TE HUUR
om te aanvaarden den 15. Maart 1845:

EENE WELBEKLANTE EN IN WERKING ZIJNDE ZOUTZIEDERIJ, met bevenstaande groote MODERNE HUIZINGE met HOF, gelegen te *Bergen-op-Zoom*, Provincie *Noord-Braband.*

De Eigenaar stelt (des noodig) zijne ZOUTKEET en HUIZINGE tot Borg van de regten op het Zout, onder voorwaarden van een tegenwaarborg van dezelfde waarde op andere plaatsen, of wel te *Bergen-op-Zoom*, tot gemak van de Belasting.

Adres met *franco* Brieven te *Berchem* bij *Antwerpen*, Sectie 1, nº. 21.

DOMEINGOEDEREN
VAN
Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN.*

HOUTVERKOOPING
EN
VERPACHTING VAN ZAAILAND.

DE RENTMEESTER der Domeingoederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, voor het Rentambt *Zevenbergen*, zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, ten overstaan van den Notaris A. VAN DE WERK, residerende te *Zevenbergen*, in het Openbaar; VERKOOPEN:

Op *Dingsdag den* 28. *Januarij* 1845, des voormiddags te 9 uren, ten Huize en Herberge van PIETER VAN TEETERING, te *Zevenbergen.*

1º. 24 Kavels WILGENSCHAARHOUT, in de *Putten*, voor den Dijk, in pacht bij A. JONGENEELEN.

51 » idem, voor den Dijk, in pacht bij P. SANTBERGEN.
8 » idem, aan den *Markdijk*, in pacht bij D. J. NELEMANS.
1 » idem, aan den Dijk, in pacht bij C. VAN GINNEKEN.
1 » idem, op de Weide, in pacht bij TH. PALS.
3 » KOPWILGENBOOMEN, met het SCHAARHOUT derzelve, aan den *Langen Weg.*

2º. 47 Stuks opgaande WILGENBOOMEN, verdeeld in 6 Kavels, staande in de *Putten*, voor den Dijk, in pacht bij A. JONGENEELEN.
63 » idem, verdeeld in 8 Kavels, in de *Putten*, voor den Dijk, in pacht bij P. SANTBERGEN.
67 » idem, in 8 Kavels, aan den *Pelgrimsdijk*, in pacht bij W. J. TIMMERS.
25 » idem, in 3 Kavels, staande aan den *Klundertschen Weg.*

Op *Woensdag den* 29. *Januarij* 1845, almede des voormiddags te 9 uren, ten Huize van C. VAN CHAAM, in de *Vriendschap*, te *Zevenbergen.*

3º. 81 Stuks OLMENBOOMEN, verdeeld in 18 Kavels, staande aan den *Bredaschen Polderdijk*, in pacht bij TH. PALS.
77 » idem, verdeeld in 19 Kavels, staande aan den *Zuiddijk*, in pacht bij C. VERMEULEN.
46 » idem, verdeeld in 10 Kavels, staande aan den *Zuiddijk*, in pacht bij M. A. VAN DONGEN.
1 Extra zware OLMENBOOM, staande aan den *Pelgrimsdijk*, in pacht bij W. J. TIMMERS.

4º. 214 Stuks ESSCHENBOOMEN, verdeeld in 24 Kavels, staande aan den *Zuiddijk*, in pacht bij A. WEETERINGS.

5º. Eenige Kavelen MUTSAARD, staande aan onderscheidene schelften.

Alsmede ten zelfden dage, voor den tijd van *twee jaren*, als ZAAILAND, VERPACHTEN:

Het Perceel LAND, genaamd *de Kweekerij* of *Nieuw Plantsoenbosch*, bij *Zevenbergen*, in twee partijen.

De Conditiën van Verkooping en Verpachting kunnen, van heden af, dagelijks, zoo ten Kantore van opgenoemden Rentmeester, bij wien nadere informatiën te bekomen zijn, als ten Kantore van bovengemelden Notaris gelezen worden.

ZEVENBERGEN, den 18. Januarij 1845.

De Rentmeester voornoemd,
VAN DER BORCH,
genaamd VAN ROUWENOORT.

TE KOOP, niet ver van BREDA:

Een aangenaam en welgelegen BUITENVERBLIJF, voorzien van onderscheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS, KEUKEN, KELDER, POMP en REGENBAK, en verder vele Gemakken; KOETSHUIS, STAL, SCHUUR, LOODS, enz., alsmede een uitmuntende VRUCHT- en MOESTUIN, TEEL- en WEILAND, BOSCH, enz., enz., alles aan elkander gelegen.

Nadere informatiën hieromtrent te bekomen, onder Lett. G, bij de Uitgevers dezer.

*** Op *Maandag den* 3. *Februarij* 1845 en de twee volgende dagen, des morgens ten *negen ure*, zullen, eerst ten Huize van H. SCHRAAUWEN, in de Herberg *het Rood Hart*, vervolgens ten Huize van BRUYNZEELS, in *de Bellevue*, beiden te *'s Princenhage*, en daarna ten Huize van J. HUESE, in den *Zandberg*, buiten de Ginnekenpoort te *Breda*, in het openbaar worden GEVEILD, en genoeggelende VERKOCHT:

Onder anderen: Een aanzienlijk getal zware EIKEN- en DENNENBOOMEN, geschikt voor SCHEEPSBOUW-, MOLEN- en ander TIMMERWERK.

Alles breeder omschreven bij Billetten, en in de Notitiën, welke te bekomen zijn bij den Boschwachter in de *Ulvenhoutsche-*, *Mast-* en *Liesbosschen*, onder de Gemeenten *Ginneken* en *'s Princenhage.*

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.